

عنوان مقاله:

مهمترین منابع تنش زا سیاسی- امنیتی در روابط ایران و افغانستان

محل انتشار:

همایش ملی شهرهای مرزی و امنیت؛ چالشها و رهیافتها (سال: 1391)

تعداد صفحات اصل مقاله: 13

نویسندگان:

هادی اعظمی - استادیار جغرافیای سیاسی، دانشگاه فردوسی مشهد

محمدجواد رنجکش - استادیار رشته علوم سیاسی، دانشگاه فردوسی مشهد

سعید جمال - دانشجوی کارشناسی ارشد علوم سیاسی، دانشگاه آزاد اسلامی واحد مشهد

خلاصه مقاله:

کشورهای ایران و افغانستان به حکم مؤلفه هایی همچون جغرافیا، تاریخ، اقتصاد و فرهنگ بر همدیگر تاثیر گذاشته اند و ازهم تاثیر می پذیرند. علاوه بر موارد فوق ظهور و سقوط طالبان تحت تأثیر آمریکا و تحولات افغانستان پس از 11 سپتامبر 2001، باعث اهمیت بیشتر تحولات این کشور در ارتباط با امنیت ملی ایران شده است. محیط استراتژیک ایران چنان است که افغانستان به یکی از مهم ترین حلقه های این محیط تبدیل شده است. امروزه عدم وجود صلح و امنیت در افغانستان، وجود سیاستهای اشغال گرانه آمریکا و خصوصاً سیاستهای پنهان خارجیان به منظور انتقال مواد مخدر و باندهای قاچاق اسلحه و گروههای خرابکارانه به ایران مواردی است که همواره ایجاد ثبات امنیتی منطقه را به مخاطره افکنده است. مهمترین منابع تنش زای سیاسی- امنیتی در روابط ایران و افغانستان عبارتند از فعالیت اشرا و قاچاقچیان مواد مخدر در داخل و آن سوی مرزها، فعالیت گروه های تروریستی که اقدامات منفی سیاسی و ضد امنیتی مرتکب می شوند، حضور مهاجرین افغان و تبعاتناشی از این حضور، قاچاق کالا، ورود، حمل و خرید و فروش سلاحهای جنگی غیر مجاز، جرائم خشن (سرقت های مسلحانه، آدم ربایی، گروگان گیری و گروکشی، تحرکات اشرا)، جستجو کرد. در مقاله حاضر درصد آن هستیم که با روشی توصیفی- تحلیلی به تجزیه و تحلیل عمده ترین منابع تنش زای سیاسی- امنیتی در روابط ایران و افغانستان را مورد تجزیه و تحلیل قرار دهیم.

کلمات کلیدی:

ایران، افغانستان، مرز، جرایم سازمان یافته، نیروهای خارجی

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/179105>

